

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 241.578 van 24 mei 2018  
in de zaak A. 223.096/VII-40.081.**

In zake : de BVBA EVAN FURNITURE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Steve Ronse en Isabelle Verhelle  
kantoor houdend te 8500 Kortrijk  
Beneluxpark 27B  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN  
VAN DE STAD VEURNE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Bart Bronders  
kantoor houdend te 8400 Oostende  
Archimedesstraat 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 11 september 2017, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RvVb/A/1617/1050 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 18 juli 2017 in de zaak 1516/RvVb/0279/A.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. Een beschikking van 5 oktober 2017 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State (hierna: cassatieprocedurebesluit).

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend teneinde te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 mei 2018.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leandra Decuyper, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Met een besluit van 26 november 2015 verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen (hierna: deputatie) aan de BVBA Evan Furniture een stedenbouwkundige vergunning “voor het uitbreiden van een loods

en de bouw van acht laadkaaien, en de bouw van een tankstation voor vrachtwagens”.

3.2. Het bestreden arrest willigt de vordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne (hierna: CBS) in en vernietigt deze vergunningsbeslissing.

#### *IV. Regelmatigheid van de rechtspleging*

4. De BVBA Evan Furniture heeft een “verzoek tot voortzetting” ingediend waarin een repliek wordt gegeven op het auditoraatsverslag. Het cassatieprocedurebesluit voorziet na de kennisgeving van het auditoraatsverslag niet in de mogelijkheid om een laatste memorie neer te leggen. Wanneer de auditeur concludeert tot de verwerping van het cassatieberoep moet de verzoekende partij luidens artikel 18, § 1, van het cassatieprocedurebesluit, op straffe van de toewijzing van de afstand van geding, “vragen dat de procedure wordt voortgezet teneinde te worden gehoord”. Het auditoraatsverslag concludeert tot de verwerping van het beroep van de BVBA Evan Furniture. Het voormelde procedurestuk wordt alleen als zodanig in aanmerking genomen in zoverre wordt gevraagd de procedure voort te zetten en te worden gehoord.

#### *V. Onderzoek van het enige middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

5. De BVBA Evan Furniture voert de schending aan van artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 4.7.14/1, §§1 en 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 32, tweede lid, van het “DBRC-Decreet” (lees: decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, hierna: DBRC)

iuncto artikel 149 van de Grondwet, de formele- en materiële motiveringsplicht, en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen dat de RvVb in het bestreden arrest ten onrechte aanneemt dat de “beoordeling van de deputatie aangaande de project-mer-screeningsnota [...] onafdoende is om te concluderen dat er geen aanzienlijke milieueffecten zouden zijn” omdat de deputatie “wel degelijk bijkomend de uitbreiding van 15% bestaande tankstations [heeft] opgenomen in haar beslissing”, en er bijgevolg “van een a posteriori motivering [...] geen sprake” is. “Op dit punt zijn de motieven van het arrest niet draagkrachtig” aldus de BVBA Evan Furniture. Het bestreden arrest geeft volgens haar “te weinig de beoordeling van de deputatie op de project-mer-screeningsnota weer” wier toetsing “niet kennelijk onredelijk” is wat betreft “de aanwezigheid van het natuurgebied” en “wel degelijk rekening [heeft] gehouden met bijlage II van het DABM”, terwijl “[h]et college van burgemeester en schepenen [...] in gebreke [bleef] om de mogelijke negatieve gevolgen voor het natuurgebied toe te lichten. [...] Het bestreden arrest maakt zodoende een inbreuk op de discretionaire bevoegdheid van de deputatie daar waar de [RvVb] enkel bevoegd is om een wettigheidstoets uit te voeren. [...] Bovendien had het [CBS] de aanvraag ontvankelijk en volledig verklaard” en dus “zelf vastgesteld dat de project-mer-screeningsnota afdoende was. [...] Het arrest rept met geen woord over de tegenstrijdige houding van het [CBS]”. Het bestreden arrest “biedt geen antwoord” op deze tegenstrijdige houding van het CBS die “terug te vinden [is] in de door het [CBS] afgeleverde vergunningen in de onmiddellijke buurt, onder meer voor tankstations, sedert de inwerkingtreding van het PRUP Suikerfabriek Veurne (inclusief natuurgebied) waar nimmer een probleem werd gezien met het nabijgelegen natuurgebied. Opnieuw liggen geen daadkrachtige motieven in het bestreden arrest voor”.

## *Beoordeling*

6. Het middel gaat terug op de gegrondverklaring door de RvVb van het eerste middel van het CBS waarin de schending wordt aangevoerd van artikel 4.3.3, § 2, DABM, artikel 4.7.26/1, § 1, VCRO, artikel 16, 7°, van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

7. Als cassatierechter mag de Raad van State niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van de RvVb overdoen maar mag hij enkel nagaan of het hem voorgelegde arrest overeenkomstig de wet is genomen. Luidens artikel 14, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 treedt de afdeling bestuursrechtspraak in geval van cassatieberoep immers “niet in de beoordeling van de zaken zelf”.

In zoverre het middel niet gericht is tegen het bestreden arrest en het de feitelijke beoordeling door de RvVb van de vergunningsbeslissing van de deputatie en van de houding van het college wil laten overdoen, is de Raad van State niet bevoegd.

Het middel dat de schending aanvoert van artikel 4.3.3, § 2, DABM, artikel 4.7.14/1, §§ 1 en 2, VCRO, de formele- en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, wordt verworpen.

8. Het arrest van de RvVb moet overeenkomstig artikel 149 van de Grondwet en artikel 32, tweede lid, DBRC met redenen worden omkleed.

De aan de RvVb opgelegde verplichting om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren, heeft het karakter van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak is gemotiveerd wanneer de rechter duidelijk en

ondubbelzinnig de redengeving uiteenzet - al ware die redengeving verkeerd of onwettig - die hem ertoe brengt de beslissing te nemen. Alleen een gemis aan motivering - of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven - maakt een schending uit van de aan de rechter opgelegde motiveringsverplichting.

Het middel dat uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.

De middelonderdelen die de draagkracht van de motieven van het bestreden arrest bekritisieren, worden derhalve verworpen.

9. Het bestreden arrest steunt de gegrondverklaring van het eerste middel van het CBS op volgende motieven:

- het aanvraagdossier bevat een project-MER-screeningsnota voor de bovengrondse opslag voor fossiele brandstoffen,
- de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar wijst in het andersluidend verslag op “het in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats, aan de overzijde van de Nijverheidsstraat, gelegen ‘natuurgebied ingevolge het PRUP Suikerfabriek Veurne’” en noemt het “merkwaardig [...] dat er in de screeningsnota ‘geen aandacht besteed (wordt) aan de aanwezigheid van het natuurgebied en (...) de impact van de aanvraag op dit gebied niet besproken (wordt)’” en “besluit dat de project-MER-screeningsnota niet toelaat om met voldoende kennis van zaken te beoordelen of de milieueffecten al dan niet aanzienlijk zijn”,
- artikel 7 van het PRUP sluit de vestiging van tankstations, als hoofd- of nevenactiviteit, in de aan het natuurgebied grenzende “zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein” uitdrukkelijk uit,
- de nabije ligging van de natuurzone dient zich aan als een relevant gegeven dat bij de screening van de aanvraag op milieueffecten in ogenschouw genomen moet worden, ook al valt het aangevraagde tankstation buiten de perimeter van het PRUP en wordt het niet door dat verbod getroffen,

- de deputatie moet op basis van de voorafgaande screening motiveren waarom er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en geen project-MER opgesteld moet worden,
- de project-MER-screeningsnota geeft geen blijk van enig onderzoek van de mogelijke milieueffecten van de aanvraag op de natuurzone in het PRUP en geeft zonder meer aan dat het project potentieel geen effecten op mens, natuur of landschap heeft “waarmee ervan uitgegaan wordt dat er binnen de invloedssfeer van de aanvraag geen voor natuur gevoelige gebieden gelegen zijn”,
- de motieven van de bestreden vergunningsbeslissing “dat de aanvraag niet tot aanzienlijke milieueffecten zal leiden [...] getuigen niet van een concreet, op de relevante criteria voor een MER-screening gesteund onderzoek, zoals bepaald in bijlage II bij het DABM, of de aanvraag al dan niet aanzienlijke gevolgen voor het milieu kan hebben”,
- het a posteriori argument van de BVBA Evan Furniture in verband met “de uitbreiding met 15% van bestaande tankstations in het industriegebied die het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Standstill tankstations’ zou toelaten [...] verhult het ontbreken van een op de wettelijk bepaalde criteria gesteunde concrete beoordeling in de bestreden beslissing niet”,
- de deputatie heeft hoe dan ook “de rechtsplicht [...] om aan de hand van de wettelijk gespecificeerde criteria te onderzoeken of de aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben”.

10. Het bestreden arrest is naar eis van recht met redenen omkleed.

Het enige middel wordt verworpen.

## BESLISSING

**1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig mei tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Eric Brewaeys,    | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc,   | staatsraad,      |
| Peter Sourbron,   | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Elisabeth Impens, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Elisabeth Impens**

**Eric Brewaeys**